

Страни в главното производство

Жалбоподател: O. Tümer

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Диспозитив

Разпоредбите на Директива 80/987/ЕИО на Съвета от 20 октомври 1980 година относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател, изменена с Директива 2002/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на работодателя като разглежданата в главното производство, съгласно която гражданин на трета страна, който не пребивава законно в съответната държава членка, не се счита за работник или служител, който може да иска обезщетение при неплатежеспособност на основание по-специално на вземанията за неизплатени трудови възнаграждения в случай на неплатежеспособност на работодателя, макар този гражданин на трета страна да се квалифицира съгласно гражданскоправните разпоредби на тази държава членка като „работник или служител“, имащ право на трудово възнаграждение, което може да бъде предмет на иск срещу неговия работодател пред националните съдилища.

⁽¹⁾ ОВ С 250, 31.8.2013 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 ноември 2014 г. (преюдициално запитване от Scottish Land Court — Обединено кралство) — Robin John Feakins/The Scottish Ministers

(Дело С-335/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща селскостопанска политика — Схема на единно плащане — Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията — Член 18, параграф 2 — Национален резерв — Изключителни обстоятелства — Принцип на равно третиране)

(2015/С 007/10)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Scottish Land Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Robin John Feakins

Ответник: The Scottish Ministers

Диспозитив

- 1) Член 18, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагането на схемата за единно плащане, предвидена в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители, изменен с Регламент (ЕО) № 1974/2004 на Комисията от 29 октомври 2004 година, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага, от една страна, когато земеделски производител отговаря на условията за прилагане на два или повече от членове 19 — 23а от Регламента за прилагане, и от друга страна, когато земеделски производител, който отговаря на условията за прилагане на поне един от членове 19 — 23а от този регламент, отговаря също и на условията за прилагане на поне една от разпоредбите на член 37, параграф 2, член 40, член 42, параграф 3 и член 42, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001.

- 2) Член 18, параграф 2 от Регламент № 795/2004, изменен с Регламент № 1974/2004, е невалиден, предвид това че не допуска земеделски производител, засегнат от извънредни обстоятелства по смисъла на член 40 от Регламент № 1782/2003, да се възползва както от коригирането на референтната си сума по тази разпоредба, така и от допълнителна референтна сума от националния резерв по членове 19 — 23а от Регламент № 795/2004, изменен с Регламент № 1974/2004, докато земеделски производител, който не е бил засегнат от такива обстоятелства и на който е предоставена референтна сума, изчислена съгласно член 37, параграф 1 от Регламент № 1782/2003, може да културира тази сума с референтната сума от националния резерв по един от членове 19 — 23а от Регламент № 795/2004, изменен с Регламент № 1974/2004.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Решение на Съда (шести състав) от 6 ноември 2014 г. — Италианска република/Европейска комисия
(Дело С-385/13 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР) — Регионална оперативна програма (РОП) 2000 — 2006 г. за регион Калпания — Регламент (ЕО) № 1260/1999 — Член 32, параграф 3, буква е) — Производство за установяване на нарушение срещу Италианската република относно управлението на отпадъците в регион Калпания — Решение да не бъдат извършени междинните плащания по мярката на РОП, свързана с управлението и обезвреждането на отпадъци)

(2015/С 007/11)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: D. Recchia и A. Steiblytė)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 252, 31.8.2013 г.

Решение на Съда (пети състав) от 6 ноември 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия
(Дело С-395/13) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Градски отпадъчни води — Директива 91/271/ЕИО — Членове 3 и 4 — Задължение за събиране — Задължение за пречистване)

(2015/С 007/12)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: O. Veunet и E. Manhaeve)

Ответник: Кралство Белгия (представители: T. Materne и J.-C. Halleux, подпомагани от E. Gillet и A. Lepière, avocats)